

U kent mij, Heer

Nog voor mijn ogen konden zien,
nog voor de zon mij warmen kon,
nog voor ik één uur had geleefd,
stelde U, Heer, mijn dagen vast.

U, die mijn nieren heeft gevormd, (*U vormde mij*)
mij weefde in mijn moeders schoot, (*U weefde mij*)
U wist al wat ik bidden zou, (*U wist het, Heer*)
nog voor ik sprak, heeft U gehoord.

Hoe zou ik U ontvluchten?
waar schuil ik weg voor uw Geest?
Hoog en laag, Heer, U bent daar,
Uw hand houdt mij liefdevol vast.
Hoe zou ik U ontvluchten?
waar schuil ik weg voor uw Geest?
Het is te wonderbaar, te wonderbaar voor mij.

O loof, mijn ziel, de hoogste Heer,
de God van hemel, zee en land.
die ons met liefde overstelpt,
die leven geeft met milde hand.

Hoe zou ik U ontvluchten?
waar schuil ik weg voor uw Geest?
Hoog en laag, Heer, U bent daar,
Uw hand houdt mij liefdevol vast.
Hoe zou ik U ontvluchten?
waar schuil ik weg voor uw Geest?
Het is te wonderbaar, te wonderbaar voor mij.
U kent mij, Heer.

Ned. Tekst: Titia Lindeboom

© 2007 Lorenz Publishing Company, a division of The Lorenz Corporation/Small Stone
Media bv, Holland